

τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δύο ἦτοι 2/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ / ζημιοῦται καὶ
 πάλι ἡ παρὼν νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον παρακαλώντας καὶ / ἀξιοπίστους
 μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς μάρτυρας ὡς σ' ἄνωθε —

/ — Ἀρντίζιος Ντζανέτος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

615

Ἀγοραπωλησία

φ. 226ν

/ Φ 354

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 24 / εἰς
 τὸ σπίτιν [τοῦ κὺρ Μάρ] / κου Καλογείτονα ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Ἑρήνη γυνὴ τοῦ
 ποτὲ Ἰωάννη Σκουλάτου λέγοντας ἡ αὐ[τῇ κερά] / Ἑρήνη πὼς ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐπου-
 λήθην τὸ ἀμπέλι τὸ γονικόν της ὅπου εἶχεν εἰς τὸ μέρος [] / τραδιο διὰ τὸ χρέος
 ὅπουχε τοῦ ποτὲ ἀντρός της καθὼς φαίνεται πὺ τὸ ἔπιασεν ὁ μισερ [] / Σκλα-
 βοῦνος διὰ τὸ ἐκεῖνο χρέος ὅπου φαίνεται πὼς ἤδωκε 2/ ρεάλι διὰ τὸ χρέος του
 τοῦ ἐ / κείνου Ἰωάννη. Ὅθεν ἡ ἄνωθεν κερά Ἑρήνη ἤρθεν ἀπὸ τὴν Μπόλη ὅπου
 εὐρισκούτονε ἐκεῖ μὲ τὸν / μποτέν της ἄντρα καὶ μὲ τὰ παιδίαν τος καὶ οὕτως ἐτε-
 λεύτησεν ἐκεῖ ὁ ἄνωθεν ἄντρας της καὶ / ἐπόμεινε μὲ τὰ ἄρφανάν της καὶ οὕτως
 ἤρθε καὶ μὲ τὸ θέλημα τῶν μαιδιδῶν της ὡς λέγειν δι / ἅ νὰ πουλήσῃν ἅν τὸς ἐπό-
 μεινε τίποτις καὶ πάλι νὰ γυρίσῃν εἰς τὰ παιδιάν της νὰ πορευτοῦ / σιν διὰ τοῦτο
 ἡ αὐτὴν κερά Ἑρήνη ἀπὸ τὴν σήμερον δίνει καὶ παραδίνει τοῦ ἄνωθεν κὺρ Μάρ-
 / κου ἓνα κομμάτιν χωράφιν μὲ περγαρδάκι μὲ δύο ρουδιές καὶ μία ἐλιά καὶ μὲ πα-
 λιόσπι / τον καὶ μὲ πηγάδιν εὐρισκόμενον εἰς τὸ κατήφορον τῆς Πλάκας στὸ ὅποιο
 πρᾶμα εἶναι καὶ ὁ / χαλασμένος πύργος μέσαν τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς εὐρίσκεται
 μὲ ὅλα του τὰ δικαιώμα / ταν καὶ μὲ πᾶσαν του ποσσέσον τὸ πουλεῖ τοῦ ἄνωθεν
 εἰρημένου κὺρ Μάρκου / καὶ τῆς συν / βίας του / διὰ ρεάλι πέντε / ἡγου νούμερο
 5/ νέτα χωρὶς τὸ βοῖβονταλίκιν καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἀνάμεσόν τος τὴν / ὁποία
 πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν τος
 κα / θομολογᾷ ἡ αὐτὴν πουλήτρην πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸ ἄνωθεν
 ἀντρόυνον / τὸν κὺρ Μᾶρκον καὶ τὴν συνβίαν του τὴν γκερά Κατερίνα καὶ κράζεται
 πληρωμένη καὶ ξεπληρωμένη / ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ

ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἀπὸ πα / σῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ ἐντίνει τον καὶ παραδίνει τον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἄνωθεν ἀγοραστῶν / νὰ τὸ κάμου ὡς θέλου καὶ βούλουνται ὡς πρᾶμα δικόν τος καὶ ἀγοράν τος καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁ / ποὺ νὰ ἤθελε εὑρεθῇ τινὰς ἢ ἐδικὸς τῆς ἢ ξένος νὰ γυρέψῃν καὶ νὰ σκανταλίσην διὰ τὸ αὐ / τὸν πρᾶμα ὀμπλιγάρεται ἢ αὐτὴν πουλήτῃ καὶ τὰ καλὰ τῆς νὰ τοὺς μαντινιέρην καὶ νὰ τοὺς ντεφεν / τέρην εἰς πᾶσαν ἐναντίο καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν / καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια τρία ἦτοιν 3 / ὁ ἀνηλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ / τὰ ζημιώνεται καὶ πάλι ἢ παρὼν πουλησία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην βε / βαιώνοντάς τῆς καὶ μὲ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς μάρτυρας ὡς σᾶνωθε —

/ — παπᾶ Γεώργιος Νομικὸς μάρτυρας στ' ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτᾶριος ἔγραψα.

616

Μαρτυρία

φ. 327^Γ

/ Φ 355

/ [+ 1686 Μα]ρτίου 26 / τὴν σήμερον ἐνεφανίστηνσαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτα / [ρίου ὁ ἀ]φέντης παπᾶ κὺρ Γρηγόριος Βάβουλας καὶ ἀφέντης Δημητράκης Κόκκος καὶ μαστρὸ Ἰωάννης Γουντρά / [κης] ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ μαστρὸ Μαθαίου Ντονάδου οἱ ὅποιοι μαρτυροῦν καὶ λέσιν πῶς ἐκαπιτάρασιν μίαν ἢ / μέραν εἰς τὴν Μπόρταν τῆς Ἑβριακῆς καὶ ἤτονε ἐκεῖ καὶ ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Μαθαῖος καὶ ὁ μαστρὸ Φραντζέσ / κος Σκιατῆς ὁ ὅποιος μαστρὸ [[Φραν]] Μαθαῖος εἶπε τοῦ αὐτινοῦ μαστρὸ Φραντζέσκου μαστρὸ Φραντζέσ / κων ἔλα νὰ σοῦ δώσω τὰ ἀμάχια ὅπου μοῦ ἔδωσεν ἢ πεθερά μου καθὼς σοῦ γράφειν ὁ μισέρ Νι / κόλας Ρουσίας μὲ τὸν ἀδελφόν του τὸν μαστρὸ Ἰωάννη ὅτιν νὰ τὰ λάβῃς ὡς πίτροπὸς τῶνε ἐκεῖνος / ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν ὀμπρὸς εἰς τοὺς εἰρημένους μάρτυρες ὁ τόπος ἐπῆγε [[σιν]] εἰς τῆς πεθερᾶς / τοῦ αὐτοῦ μαστρὸ Μαθαίου στῆς κερά Ἀντωνίνας καὶ εἶπεν τῆς κερά Ἀντωνίνα ὁ Μαθαῖος / ὁ γαμπρό / σου / μοῦ / δώνει τὰ ἀμάχιά σου καθὼς μοῦ μηνᾶ ὁ κουνιάδο σου νὰ μοῦ τὰ δώσῃν ἐκείνη λέγειν ἐπηλο / γήθην καὶ εἶπε ὅτιν ἐγὼν τὰ αὐτὰ ἀμάχια ποὺ λές τοῦ τᾶδωκα τοῦ γαμπροῦ μου ἀπάνω στὸ χρέ / ος ποὺ ἔδωσεν διὰ λόγου μας καὶ δὲ θέλω νὰ τὰ